

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. M. R.**, správca úpadcu G., spol. s r. o., M., IČO: X., **so sídlom správcu: Š.**, zast. JUDr. S. D., advokátom, Š., proti žalovanému: **Ing. I. P., nar. X., V.**, **o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/12/2010, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského sudu v Košiciach č. k. 2CoKR/16/2013-186 zo dňa 20. mája 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského sudu v Košiciach č. k. 2CoKR/16/2013-186 zo dňa 20. mája 2013 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom č. k. 26Cbi/12/2010-164 zo dňa 30. 11. 2012, žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal neúčinnosti právneho úkonu voči konkurzným veriteľom - zmluvy o poskytnutí peňažnej pôžičky, ktorú uzavrel úpadca G., spol. s r. o., IČO: X., ako veriteľ so žalovaným Ing. I. P., na základe ktorej poskytol úpadca G., spol. s r. o., žalovanému sumu 42.684,14 eur. Súd zistil, že Okresný súd Košice I, uznesením č. k. 26K/2/2010-180 zo dňa 22. 03. 2010 vyhlásil na majetok dlžníka G., spol. s r. o., K., konkurz a účinky vyhlásenia nastali podľa ustanovenia § 23 z. č. 7/2005 dňom 26. 03. 2010. Naliehavý právny záujem na podanie tejto žaloby vyplýva priamo z ustanovení § 57 a nasl. zák. č. 7/2005 Z. z., ktoré za splnenia podmienok v nich stanovených umožňujú podať žalobcovi ako správcovi odporovaciu žalobu. Pred tým, než súd pristúpil k posúdeniu, či došlo k vráteniu pôžičky, resp. vysporiadaniu záväzkov žalovaného voči

úpadcovi iným spôsobom (napr. započítaním) a posúdeniu, či došlo k ukráteniu veriteľov v konkurze, súd v zmysle pokynov nadriadeného súdu ako predbežnú otázku skúmal platnosť predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 01. 03. 2008. Zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, to znamená, že pri jej uzavretí musí dôjsť k odovzdaniu veci (v danom prípade peňazí) zo strany veriteľa dlžníkovi. Z výpovedí svedkov Ing. V., p. V., ako aj žalovaného súd zistil, že pri uzavretí predmetnej zmluvy o pôžičke nedošlo k odovzdaniu peňazí zo strany veriteľa žalovanému ako dlžníkovi. K uzavretiu zmluvy o pôžičke dňa 01. 03. 2008 teda nedošlo. Tento právny úkon mal len zastrieť iné právne úkony, na základe ktorých žalovaný postupne v priebehu troch rokov vyberal z účtu úpadcu peniaze ako zálohy, aby mohol vykonávať ako konateľ činnosť v prospech spoločnosti. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, predmetná zmluva je neplatná. Keďže zmluva je neplatná, nemohol z nej mať prospech žalovaný a nemôže byť vyslovená jej neúčinnosť vo vzťahu k veriteľom v konkurze. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol. o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané. Odvolaním napadnutý rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 08. 01. 2013 táto skutočnosť vyplýva z doručenky, a to aj obsahu odvolania žalobcu. Účastníci konania boli súdom riadne poučení o možnosti podania odvolania proti rozsudku do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Žalobca podal odvolanie elektronickým podaním, ktoré Okresnému súdu Košice I došlo 24. 01. 2013, pričom 15-dňová lehota pre podanie odvolania skončila dňa 23. 01. 2013. Pretože žalobca podal odvolanie po uplynutí lehoty pre podanie odvolania, teda oneskorene, odvolací súd odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 06. 2013.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal žalobca dovolanie. Ako dovolací dôvod uviedol odňatie možnosti konať pred súdom, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Je toho názoru, že odvolanie, smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Košice I, bolo podané včas. Rozsudok súdu prvého stupňa prevzal 08.01. 2013 a odvolanie podal dňa 23. 01 2013 prostredníctvom elektronického portálu E- žaloby, o čom svedčí aj listinný dôkaz, ktorý prikladá v prílohe, a to potvrdenie o tom, že odvolanie bolo zaslané do systému a bolo mu pridelené číslo 0900249013. S poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 O. s. p. a § 57 ods. 3 O. s. p. uvedený dátum je určujúci pre posúdenie dodržania zákonnej lehoty na vykonanie opravného prostriedku. Treba rozlišovať dôjdenie elektronického podania od jeho vybavenia (spracovania). Za jeho dôjdenie treba považovať okamih jeho prijatia elektronickou podateľňou bez ohľadu na to, kedy bude príslušným pracovníkom súdu spracovaný. Ani oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR na webovej stránke, ani vyhláška č. 136/2009 Z. z. Národného bezpečnostného úradu, ani vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy v znení neskorších predpisov, nestanovuje, kedy sa elektronické podanie považuje za doručené súdu. V žiadnom prípade z nich nemožno vyvodit', že podania, ktoré boli prijaté mimo stanovený čas, sa za prijaté považujú až nasledujúcim pracovným dňom. Všetky krajské a okresné súdy sú napojené na jedinú elektronickú podateľňu spravovanú ministerstvom. Všetky podania, adresované na adresy zverejnené na webovej stránke ministerstva, dôjdu na jeden server – systém overovania elektronických zaručených podpisov. Ten automaticky odošle na mailové adresy podateľni súdov oznámenie o prijatí dokumentu a samotný text mailu. Časy dôjdenia podaní do elektronickej podateľne zostávajú v systéme zachované.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhujeme Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. 05. 2013, č. k. 2CoKR/16/2013-186 podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr

skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V zmysle ustanovenia § 239 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti uzneseniu, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znaleckom tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie dovolateľa proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa ako oneskorene podané s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu, či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa odvolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie

proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté jednou z procesných väd, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca v dovolaní namieta, že mu ako účastníkovi konania bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.).

Pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Citované ustanovenie odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvisu s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci, vysloveným v napadnutom rozhodnutí. Z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. nie je rozhodujúce, či účastník konania konal pred súdom osobne alebo prostredníctvom zástupcu, ale len to, či bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu ukrátený na svojich procesných právach.

O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež v prípade, ak súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Účastníci konania robia procesné úkony formou podaní a môžu ich urobiť v akejkoľvek forme predpísanej pre určité podanie, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu (§ 41 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 42 ods. 1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie, obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

V spornom prípade dovolateľ podal opravný prostriedok – odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), elektronickou formou, čo mu umožňuje ustanovenie § 42 ods. 1 O. s. p.

Procesný poriadok nestanovuje všeobecné pravidlo pre určenie kedy (ktorým okamihom) sa procesný úkon voči súdu považuje za urobený (kedy došiel súdu). Spôsob dôjdenia na súd je daný a vyplýva z charakteru formy, akým môže byť úkon urobený. Pri podaniach urobenými elektronickými prostriedkami za okamih, ktorým sa považuje podanie za podané včas, alebo v zákonom stanovenej odvolacej lehote, je okamih jeho prijatia elektronickou podateľňou, bez ohľadu na to, kedy bude kompetentným pracovníkom súdu spracovaný (zaevidovaný), za predpokladu, že bude v zákonnej lehote doplnené, ak podanie nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom.

Elektronické podanie zrealizované do 24:00 hod. pracovného dňa, ale prijaté mimo pracovný čas, stanovený elektronickou podateľňou, nemožno v žiadnom prípade považovať za úkon urobený voči súdu až nasledujúcim pracovným dňom. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (www.justice.gov.sk) je správcom systému elektronických podateľní - zaručeného elektronického podpisu a všetky krajské a okresné súdy sú napojené na jedinú elektronickú podateľňu, spravovanú príslušným ministerstvom. Všetky podania, adresované na adresy zverejnené na webovej stránke ministerstva, dôjdu na jeden server - systém overovania elektronických zaručených podpisov. Ten automaticky odošle na mailové adresy

podateľní súdov oznámenie o prijatí dokumentu a samotný text mailu. Časy dôjdenia podaní do elektronickej podateľne zostávajú zachované a zo systému sa dajú zistiť. Elektronické adresy sú aktívne bez prerušenia 24 hodín denne, a preto nie je možné podania, vykonané takouto formou, obmedziť úradnými hodinami súdov.

Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Košice I, č. k. 26Cbi/12/2010-58 zo dňa 30. 11. 2012 bolo podané žalobcom v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje. Žalobcovi bol rozsudok doručený dňa 08. 01. 2013 (doručenka o prevzatí súdnej zásielky č. 1. 169) a odvolacia zákonná lehota v zmysle § 204 ods. 1 O. s. p. uplynula dňom 23. 01. 2013.

Odvolanie bolo vykonané elektronicke prostredníctvom portálu E- žaloby @ justice. sk, a to ako podanie k existujúcemu konaniu **26Cbi/12/2010 dňa 23. 01. 2013 o 20: 55** hod. Toto podanie bolo úspešne odoslané do systému a bolo mu pridelené číslo **0900249013**. Uvedený deň a čas treba považovať za účinné doručenie (§ 57 ods. 3 O. s. p.) podania na Okresný súd Košice I a nie nasledujúci deň, t. j. 24. 01. 2013, kedy elektronicke podanie príslušný pracovník opatril pečiatkou súdu. Zároveň žalobca v lehote stanovenej v ustanovení § 42 ods. 1 O. s. p. doplnil elektronicke podanie originálom (dňa 24. 01. 2013 osobne), keďže nebolo opatrené zaručeným elektronickeým podpisom (č. 1. 175).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že odvolací súd podané odvolanie odmietol nesprávne, a preto v konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v konaní postihnutom takou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd podľa § 243b ods. 2 O. s. p. , § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p., dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je odvolací súd právny názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 .

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2014

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová